



Nu de derde stap

JAN DES BOUVRIE EN DE TOTALE INTEGRATIE

Jan des Bouvrie
...weg met die
keukencatalogus... [1]

Muren verdwijnen [2]



Erik van den Berg

Vier lijnen en we hebben een kamer. En met een kleine pennestreek komt daar een wand bij. Even later een kast. Als het witte sigarendoosje vol is, draait Jan des Bouvrie het om. Op de achterkant tekent hij verder. Dan legt hij zijn pen neer. Loodrecht naast het doosje, dat ook al kaarsrecht op tafel ligt. Eigenlijk werkt hij altijd zo. Met pen of viltstift. Bij voorkeur in een schetsboek, maar anders op een doosje of op een lege envelop.

We ontmoeten de Nederlandse grootmeester in Naarden. In Het Arsenaal, een monumentaal pand uit de zeventiende eeuw dat hij samen met zijn vrouw omtoverde tot een werk- en winkelcomplex met showrooms, winkels en een restaurant.

Zijn kantoor is hoog. Het meeste is wit, maar kunst heeft de overhand. Verder is het leeg. Ordentelijk. "Dat heb ik nodig", vertelt hij. "Laatst zag ik dat Philippe Starck dat ook heeft. Die kan ook niet werken als hij afleiding om zich heen heeft. Alles moet recht liggen. Bij voorkeur kaarsrecht. De ideale tegenhanger van onze chaotische geest."

AFSCHAFFEN "Een paar keer per jaar valt er zo'n dikke keukencatalogus op de mat", zegt hij een half uur later. "Ik word daar zo droevig van. Hoe mooi zou het zijn als we die dingen zouden afschaffen."

Om die uitspraak te begrijpen, moeten we terug in de tijd. Een half uurtje, toen hij zijn enthousiaste uiteen-

zetting over de ideale keuken begon. Heel even nam hij ons mee terug naar de jaren zestig. Een periode waarin hij zich omringde met muzikanten, fotografen, kunstenaars: "We stimuleerden elkaars creativiteit. De één bracht vorm in, de ander geluid, de ander beeld." Het was de tijd dat hij ontwierp op jazzmuziek. De periode dat hij nog eigenhandig schrootjes van de muren trok bij klanten, of ze samen met die klant wit verfde. Maar al snel komt hij uit bij de drietrapsraket waarvoor we zijn gekomen. De evolutie van de keuken. Gezien door zijn ogen: "We zijn we nu op tweedeerde. Het begon met het doorbreken van de muur naar de woonkamer; de bevrijding van de huisvrouw", zo begint zijn drieluik. "Toen ik begon met ontwerpen, had niemand dat. In mooie keukens zat hooguit een doorgeefluikje. De vrouw zat opgesloten in de keukens, de man zat in de woonkamer. Er was geen communicatie, terwijl dat ons hoogste goed is. Inmiddels heeft tachtig tot negentig procent van Nederlandse huizen zo'n open keuken. Daarmee zijn we voorloper in Europa en is de eerste belangrijke stap gezet."

LUIFEL Stap twee kwam kort daarna, ergens midden in de nacht. Jan des Bouvrie had voor de zoveelste keer zijn huis verbouwd: "De aannemer was nog geen dag vertrokken of ik werd wakker en dacht: de keuken staat op de verkeerde plek. Die moeten we verhuizen naar de achterkant

Na ruim veertig jaar komt zijn ideale keuken langzaam in zicht. Al zijn we er volgens Jan des Bouvrie nog steeds niet. Als geen ander ziet hij de ontwikkeling in wooncultuur. En pleit hij voor de uiterste consequentie: wonen, koken en buiten worden echt één.



[1]

van het huis. Naar de tuin, met een grote luifel. Sindsdien heb ik het nooit meer anders gedaan. Door buiten een luifel tegen het huis te hangen, kon je opeens iedere dag buiten zitten, zomer en winter. Daardoor werd de keuken vergroot. Buiten werd binnen.”

“Dat was ook nodig, want de keuken was in de tussentijd nog belangrijker geworden”, zegt hij, als hij een sigaartje heeft opgestoken en het doosje weer keurig op zijn plek heeft teruggelegd. “De moderne man ging roze overhemden dragen, ging van design houden en begon te koken. Dat had ik totaal niet zien aankomen, want zelf houd ik daar niet van, maar plotseling gingen mannen kookboeken kopen en richtten ze eigen kookclubs op. Voor steeds meer mensen werd de keuken de nieuwe woonkamer.”

LEEFGEBIED “Veel mensen denken dat we er daarmee zijn”, vervolgt hij. “Maar de eerste twee stappen zijn weinig waard als we stap drie niet zetten. Daar zitten we nu middenin. Het is de belangrijkste stap; de totale integratie van keuken, woonkamer en buitenruimte. Dat gaat veel verder dan een wandje doorbreken. We moeten toe naar

één leefgebied, één ruimte. En zo moet het ook voelen. Daar maak ik me hard voor. Want het ruimtelijk effect is ongekend.”

“Ik pas dit nu in alle huizen toe”, zegt hij, wijzend op de verse lijnen op het sigarendoosje. “De wand in het koken- en tv-gedeelte vormt bij mij één geheel. Door die wand door te trekken, ontstaat er pas totale integratie. En vervolgens moet ook het onderscheid in meubels verdwijnen. Dit is essentieel. In mijn ontwerpen staan de tv en het keukenblok tegen dezelfde wand. Of er staat in het midden van de kamer een groot meubel waarop je kunt koken, maar waarin bijvoorbeeld ook de tv en de boeken staan.”

Het vormt de opmaat naar die dikke keukencatalogus: “Ik hoop zo dat die wordt afgeschaft. Want vanwaar dat onderscheid? Waarom zou een kast alleen in een keuken mogen staan? Ik wil kasten, stoelen en tafels kunnen uitzoeken die dat gevoel overstijgen. Niet voor de woonkamer of de keuken. Ik wil dat ze overal in huis kunnen staan. Of ik er dan vervolgens een tv of ovenschalen in zet, zou niet uit mogen maken.”

DETAILS Hij aarzelt even, maar zet zijn pleidooi dan nog wat extra kracht bij: “We moeten ook af van die in de showroom getekende keukens. Ga nooit zonder vooropgezet plan naar zo’n keukenspecialzaak om een keuken te laten tekenen. Net zoals je nooit naar de meubelboulevard moet gaan om ‘te kijken of ze wat hebben.’ Veel consumenten focussen zich te veel op details. Op keukenkastjes, een bank, een tafel. Maar al deze losse onderdelen zijn in wezen bijzaken.” “Het gaat om de harmonie”, verduidelijkt Des Bouvrie. “Om de indeling. En dat is geen kwestie van smaak, maar een vak. Als je een huis laat bouwen, vraag je een architect. Anders dondert de boel in elkaar. Maar doe dat alsjeblieft ook met de binnenkant. Laat minimaal de indeling van de keuken, de indeling van de badkamer en het lichtplan door een expert maken. Als je dat hebt, mag je van mij alsnog naar die keukenspecialzaak of de meubelboulevard. Maar dan weet je vooraf wel wat je zoekt. Een huis inrichten begint niet met een kast of bank. Al zijn het maar een paar lijnen, het vertrekpunt is altijd een schets of plattegrond.” www.jandesbouvrie.nl

'Totale integratie, dat gaat veel verder
dan een wandje doorbreken'



De laatste stap:
volledige integratie [1-6]

